

derjom Olforsbruget gaar ned, det er aldeles afgjort. Tilvæksten i Sukkerforbruget og i Forbruget af Stenolie er sikker, og ligeledes er den forøgede Indtægt af Sukker og Stenolie aldeles utvivlsom; den kan regnes, jeg vil sige til 50 pCt. i Løbet af ganske saa Aar; og en Afgift af Olforsbruget vil medføre en Forøgelse af Brændevinsforbruget under forskellige Former og som Følge deraf en forøget Brændevinsstat. Altsaa Gevinsten for Statskassen er sikker, Nedgangen vil blive kompenseret paa anden Maade. Dernæst har jeg fradraget den fulde Million til en Alderdomsforsørgelse. Hvorvidt den fulde Million foreløbig vil blive anvendt, tror jeg, at endogsaa de forhaabningsfulde Medlemmer, som have kæmpet for denne Alderdomsforsørgelseslov, nærede meget stor Tvivl om. Altsaa de omtrent 9 Millioner Kroner, som efter min — tror jeg — meget ædruelige Beregning ville være at føre til Indtægt for Staten i Aarene 1891—95, naar man holder sig til disse rene Tal, ville vise sig meget betydelig større, naar man tager de Momenter med i Betragtning, som jeg nylig anførte. Men nu kommer jeg til Tidrummet efter 1895. Ja, jeg kan ikke gaa ud fra andet Forbrug af Sukker end det samme; jeg kan ikke stille andre Tal op, men maa holde mig til de samme ædruelige Tal, holde mig til, at Indtægten fremdeles vil være: Af Sukkeret 2 Millioner Kroner, af Olie 927,000 Kroner, af Klasejotteriet 180,000 Kroner, og Skatten vil saa til 10 kr. pr. Ld. være 7,500,000, det bliver tilsammen 10,607,000 Kr., og trækker man deraf de 2 Mill. til Alderdomsforsørgelsen, bliver det 8,600,000 Kr., hvilket er 600,000 Kr. mindre, end der af de samme Indtægter kommer nu. Men her ville saa desuden de samme Momenter, som jeg før nævnte, vakte endnu langt mere forhøjet Grad. Naar Sulfersafgiften i disse 4 Aar har været 70 pCt. mindre, end den nu bliver, naar Petroleumsafgiften i de 4 Aar har været 52 pCt. mindre end nu, vil, naar Bryggerierne og Olforsbrugerne i det hele taget have vænnet sig til de nye Forhold, ere kunne i Orden med, have sammen med den ædruelige Finansminister indrettet sig paa det skattepligtige Olforsbrug, som de ikke kunne undgaa, Indtægten blive ganske betydelig højere, end her er forudsat, hvorimod jeg betragter det som meget tvivlsomt, om den Alderdomsforsørgelseslov, som vi nu have vedtaget, nogeninde kan komme til at lægge Beslag paa 2 Mill. Kr. Jeg tror saaledes i det hele, at den ædruelige Finansminister har gjort en god og sikker Regning. Det ædruelige Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (M. Larsen)

har sikkert Ret, naar han sagde, at den ædruelige Finansminister er ikke gaaet med til dette, uden at han er fuldt overbevist om, at Statskassen ikke lider noget Tab derved i Indtægter, men snarere vil have Fordel deraf, og saa har den ædruelige Minister jo opnaaet en stor Fordel derved, at den kedelige Toldreform, paa hvilken man stadig forlangte Ofre og Gfærgivelse af Indtægt af ham, er bragt ud af Verden. Jeg har, som jeg begyndte med at sige, kunnet ønske en Skat som Middelet til at fremhjælpe en Toldreform, men denne Skat virker til at skrindlægge Toldreformen, og det er for mig en Hovedgrund ved Siden af alle de øvrige Momenter, som jeg har fremhævet, til at være imod den Skat, som her foresligger for os. Hvorvidt det vil nytte at stille Ændringsforslag dertil, skal jeg ganske lade staa hen. Det er jo aftalt i Gudernes Raad, at Loven skal gaa igennem, som den foresligger. Vi have jo hørt det ædruelige Medlem, der spiller Pylthias' Rolle her i Salen, det ædruelige Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds, erklære, at Loven maa tages, som den er, og det er jo ogsaa vel befendt, at skal Loven komme ud, er der ikke Tid til at røre videre ved den; den maa tages i al sin Brutalitet, i al sin Urimelighed i mange Henseender, den maa tages til Trods for de betragtelige Følger overfor en eventuel Toldreform, som denne Lovs Vedtagelse nu i dette Øjeblik vil medføre. Den skal tages. Hvorfor? Fordi det ædruelige Flertal ikke kan undviere denne Lov. Det har været sig saa langt ud i denne Samling, det har staaet saa stort et Brød op her i Salen og hele Landet over, at det er nødt til at medbringe Resultater. Jeg vil sige til den ædruelige Regering, at den har virkelig været ellersværdig mod Flertallet, at den ikke har spændt Buen stærkere, ikke har stillet sine Fordringer højere, thi Flertallet er stillet saaledes, at hvad Regeringen havde budt det, maatte det gaa ind paa, uden dette var det aldrig gaaet ud paa, hvad der er budt det her paa denne Lov. Regeringen kunde have faaet meget mere, den kunde have faaet adskillige Mægteligheder af samme Art som Votteriloven, hvis den havde villet det; Flertallet var efter den Maade, hvorpaa det er optraadt, nødt til at tage, hvad Regeringen og Landstinget bød det. Men vi, der staa i Stillingen som Mindretal, have dog i Sinde, antager jeg, at sige Nej til denne Lov ligesom til hele det forargelige Spil, der er drevet af Flertallet med Regeringen og med det andet Ting i denne Samling.

Forstgaard: Det er ikke saa ganske let at tage Ordet, efter at det ædruelige Medlem